

JAMES ALLEN

Cei 8 PILONI
ai prosperității

BESTSELLER
INTERNĂȚIONAL

colecția:
**Proșperitate
& Succes**

JAMES ALLEN

Cei 8 PILONI
ai prosperității

Traducere din limba engleză de

CARMEN - SIMONA RADU

EDITURA DARCLÉE

București, 2023

Capitolul 1

Cei opt piloni

Prosperitatea se bazează pe o fundație morală. Totuși, se întâlnește frecvent presupunerea că fundația ei este imorală – adică, bazată pe fraudă, șmecherie, înșelăciune și lăcomie. Le poți auzi adesea pe unele persoane – de altfel, inteligente – afirmând că „Nu poți avea succes în afaceri dacă ești cinstit”, considerând astfel că prosperitatea afacerilor (ceea ce e un lucru bun) reprezintă un efect al necinstei (ceea ce e un lucru rău).

O asemenea declarație este superficială și necugetată și denotă o lipsă totală de cunoaștere a cauzalității cinstei, precum și o înțelegere foarte limitată a faptelor vieții. Este ca și cum ai semăna sunătoare și ai vrea să culegi spanac sau ca și cum ai construi o casă de cărămidă pe o mlaștină – lucruri imposibil de obținut în ordinea naturală a cauzalității – ca atare, nu trebuie încercate.

Ordinea spirituală sau morală a cauzalității nu e diferită ca principiu, ci numai ca natură. Aceeași lege funcționează și în lucrurile nevăzute (gândirea și acțiunea), și în lucrurile văzute (fenomenele naturale). Omul vede procesele din fenomenele naturale și acționează în concordanță cu ele, însă dacă nu vede

procesele spirituale, își imaginează că ele nu contează și, ca atare, nu acționează în armonie cu ele.

Dar existența acestor procese spirituale este la fel de sigură ca și cea a proceselor naturale, ele fiind, în realitate, aceleași moduri de manifestare în universul spiritual. Toate parabolele și foarte multe afirmații ale Marilor Maeștri au fost menite să ilustreze acest fapt: *lumea naturală este lumea mentală făcută vizibilă. Ceea ce se vede este oglinda a ceea ce nu se vede*. Jumătatea superioară a unui cerc nu este diferită de cea inferioară, ci aspectul ei sferic este inversat. În Univers, materialul și mentalul nu sunt două arce separate, ci cele două jumătăți ale unui cerc complet. Naturalul și spiritualul nu sunt în veșnică opoziție, ci, în ordinea reală a Universului, sunt unul și același lucru. În *nefiresc* – în abuzul de funcție și de facultate – apar disensiunile: omul este smuls, cu suferințe continue, din cercul perfect din care a plecat. Fiecare proces din materie este și un proces din spirit. Fiecare lege naturală își are echivalentul său spiritual.

Luați orice obiect din natură și, dacă veți căuta corect, îi veți găsi procesele de bază în sfera mentală. Luați, de exemplu, germinarea unei semințe: ea încolțește, crește și devine plantă, iar la final face o floare ce redevine sămânță.

Așa se întâmplă și cu un proces mental. Gândurile sunt semințe care cad în solul spiritului, germinează și se dezvoltă până ajung la desăvârșire, înflorind în fapte bune sau rele, strălucitoare sau anoste (după natura fiecăruia) și terminând ca semințe de gânduri, ce vor fi semănate din nou în alte spirite. Un profesor este un semănător de semințe, un agricultor spiritual, în timp ce un autodidact este fermierul înțelept al propriului sol mental. Creșterea unui gând seamănă cu creșterea unei plante. Sămânța trebuie semănată în anotimpul potrivit și este

nevoie de timp pentru a crește în planta cunoașterii și floarea înțelepciunii.

În timp ce scriu aceste rânduri, fac o pauză și îmi arunc privirea pe fereastră: la vreo sută de metri distanță, văd un copac înalt, în vârful căruia o pasăre și-a construit primul ei cuib. Din nord-est suflă un vânt puternic, iar vârful copacului se leagănă violent înapoi și încolo, cu fiece rafală; totuși, acest cuib firav construit din rămurele nu e în pericol, iar mama-pasăre, așezată pe ouă, nu se teme de furtună. Din ce cauză? Fiindcă și-a construit cuibul instinctiv, în armonie cu principiile ce-i asigură trăinicia și siguranța maxime.

Mai întâi, a ales ca fundație pentru cuib o bifurcație a crengilor, și nu un spațiu între două ramuri, astfel că, oricât de mult s-ar balansa vârful copacului, poziția cuibului nu se modifică, iar structura nu îi e deranjată; apoi a construit cuibul în mod circular, oferindu-i cea mai mare rezistență la orice presiune exterioară și o compactare mai bună în interior, în conformitate cu scopul cuibului; în felul acesta, chiar dacă furtuna se întetește, păsările se odihnesc în confort și siguranță. Acesta este un obiect foarte simplu și cunoscut și datorită faptului că structura lui respectă strict legea matematică, devine pentru înțelept o pildă de iluminare, învățându-l că numai ordonarea acțiunilor după niște principii fixe oferă siguranța și pacea perfecte, obținute în mijlocul incertitudinii evenimentelor și al furtunilor turbulente ale vieții.

O casă sau un templu construit de om este o structură mult mai complexă decât cuibul unei păsări, dar este ridicat în conformitate cu aceleași principii matematice evidențiate pretutindeni în natură. Și aici se vede cum, atunci când e vorba de chestiuni materiale, omul se supune principiilor universale. Nu încearcă niciodată să ridice o casă sfidând proporțiile geometrice,

pentru că știe că o astfel de clădire ar fi nesigură și, după toate probabilitățile, prima furtună o va dărâma. În construcțiile materiale, omul se supune cu scrupulozitate principiilor fixe ale cercului, pătratului și unghiului și, ajutat de riglă, fir cu plumb și busolă, construiește o structură ce va rezista celor mai înverșunate furtuni și îi va oferi protecția unui adăpost sigur.

Toate acestea sunt lucruri foarte simple, ar putea spune cititorul. Da, e simplu pentru că este adevărat și perfect; atât de adevărat încât nu poate admite nici cel mai mic compromis și atât de perfect încât niciun om nu-l poate îmbunătăți. După o experiență îndelungată, omul a învățat aceste principii ale lumii materiale și înțelege că este înțelept să le respecte.

De aceea m-am și referit la ele pentru a analiza acele reguli fixe din lumea mentală sau spirituală care sunt tot atât de simple, de veșnic adevărate și de desăvârșite – și totuși atât de puțin înțelese de om, încât le încalcă zilnic, din cauză că nu le cunoaște natura și nu e conștient de răul pe care și-l provoacă în orice moment.

În spirit ca și în materie, în gânduri ca și în lucruri, în fapte ca și în procesele naturale, există o lege fundamentală fixă care, dacă este ignorată sau încălcată conștient, duce la dezastre și pierderi. Mai mult, încălcarea acestei legi reprezintă cauza durerii și tristeții lumii. În planul material, această lege este prezentată ca fiind matematică; în plan spiritual, este percepută ca *morală*. Dar matematica și morala nu sunt separate și opuse: sunt două aspecte ale unuia și aceluiași întreg.

Principiile fixe ale matematicii, cărora le este supusă toată materia, constituie corpul al cărui spirit este morala/cinstea; în timp ce principiile eterne ale moralei sunt truisme matematice ce operează în universul spiritual. Este la fel de imposibil să trăiești bine fără principii

morale cum este să construiești bine ignorând principiile matematicii. Caracterele, ca și casele, rămân ferme doar atunci când sunt construite pe fundația legii morale – și sunt construite încet și laborios, faptă cu faptă, căci în cazul construirii caracterului, cărămizile sunt faptele.

Nicio acțiune sau întreprindere umană nu e scutită de ordinea eternă, putând rezista în siguranță doar prin respectarea legilor universale imuabile. Pentru a fi stabilă și durabilă, prosperitatea trebuie să se sprijine pe o bază solidă de principii morale și să fie susținută de stâlpii diamantini ai caracterului veritabil și ai cinstei. Când încerci să gestionezi o afacere încălcând principiile etice, dezastreul, de un fel sau altul, este inevitabil.

Oamenii mereu prosperi din orice comunitate dată nu sunt șmecherii și escrocii, ci oamenii de încredere și corecți. Quakerii sunt recunoscuți a fi cei mai corecți oameni din comunitatea britanică și, deși puțini la număr, ei sunt cei mai prosperi. Jainiștii din India li se aseamănă – atât ca număr, cât și ca etică –, fiind cei mai prosperi indieni.

Oamenii vorbesc despre „construirea” unei afaceri și au dreptate: o afacere este o construcție aidoma unei case de cărămidă sau unei biserici de piatră, numai că în cazul afacerii procesul de zidire este unul mental. Ca și casa, prosperitatea este un acoperiș deasupra capului unui om, oferindu-i protecție și confort. Un acoperiș presupune să existe pereți de sprijin, iar pereții necesită o fundație. Prin urmare, acoperișul prosperității este susținut de următorii opt piloni, care sunt fixați într-o fundație rezistentă de natură morală:

1. *Energie*
2. *Economie*
3. *Integritate*
4. *Sistem*

5. *Compassiune*
6. *Onestitate*
7. *Imparțialitate*
8. *Încredere în sine.*

O afacere construită prin aplicarea ireproșabilă a tuturor acestor opt principii este atât de solidă și de durabilă, încât este invincibilă. Nimic nu i-ar putea aduce prejudicii sau submina prosperitatea sau întrerupe succesul ori s-o dărâme, iar acel succes va fi dat de o creștere neîntreruptă cât timp vor fi respectate aceste opt principii.

De cealaltă parte, dacă vor lipsi aceste principii, nu are cum să existe succes; nici măcar nu va putea exista vreo afacere, căci nu ar exista nimic care să producă aderarea unei părți la alta; ar lipsi viața, substanța și consistența ce însuflețesc, materializează și dau formă oricărui lucru.

Imaginați-vă un om căruia îi lipsesc acești opt piloni în viața de zi cu zi; chiar dacă aveți puține cunoștințe – și acelea incomplete – despre principiile spirituale, totuși nu ați putea crede că un astfel de om va avea succes. Vi l-ați putea imagina ducând viața dezordonată a unui vagabond leneș, dar să vi-l închipuiți în fruntea unei afaceri sau ca stâlpul unei organizații sau ca responsabil în orice segment al vieții ar fi imposibil. Faptul că nicio persoană cu inteligență medie nu gândește că un asemenea om poate avea succes ar trebui să fie o dovadă clară pentru toți cei care nu au înțeles aceste principii – și ca atare, susțin că cinstea nu e un factor, ci mai degrabă un impediment în calea prosperității – că se înșală, căci dacă presupunerea lor ar fi fost corectă, atunci cu cât lipsa acestor principii etice ar fi mai mare, cu atât mai mare ar fi succesul.

Cuprins

<i>Prefață</i>	5
Capitolul 1: Cei opt piloni.....	7
Capitolul 2: Primul pilon: energia.....	17
Capitolul 3: Al doilea pilon: economia.....	29
Capitolul 4: Al treilea pilon: integritatea.....	44
Capitolul 5: Al patrulea pilon: sistemul.....	54
Capitolul 6: Al cincilea pilon: compasiunea.....	65
Capitolul 7: Al șaselea pilon: onestitatea.....	77
Capitolul 8: Al șaptelea pilon: imparțialitatea.....	87
Capitolul 9: Al optulea pilon: încrederea în sine.....	98
Capitolul 10: Templul Prosperității.....	109

JAMES ALLEN (1864-1912) a fost un scriitor englez, autor al mai multor cărți de dezvoltare personală a căror actualitate surprinde și în prezent. **Cei 8 piloni ai prosperității** este considerată o operă clasică a genului motivațional. În ea, Allen arată că prosperitatea se clădește treptat, pe o fundație morală, nu materială, pe principii etice solide care, dacă vor fi urmate neabătut, vor duce în mod obligatoriu la bunăstare, siguranță, împlinire sufletească.

Allen numește aceste principii „piloni” și explică funcționarea lor prin analogie cu construcția unei case. Primii patru piloni, așezați în colțul edificiului care este viața fiecărui om, sunt mai importanți deoarece definesc structura. Îi numește **Energie, Economie, Integritate, Sistem**. Următorii patru piloni – **Compassiune, Onestitate, Imparțialitate, Încredere în sine** – formează pereții: și ei sunt importanți, dar dacă nu sunt construiți în întregime, nu vor duce la prăbușirea edificiului, pe câtă vreme lipsa unuia din primii patru ar zdruncina din temelii Templul Prosperității, care reprezintă, în viziunea autorului, idealul unei vieți împlinite pe toate planurile. (Carmen-Simona Radu)

